

САЩ ни третираат като васална държава

Русия е в правото си да реагира на експанзията на НАТО в последните 25 години. Експанзия, която бавно, но сигурно се приближава до руските граници

Ако не беше намесата на руския президент Владимир Путин, днес Сирия щеше да бъде владение на Ислямска държава

Велизар Енчев — Депутат в 43-то НС

- През миналата седмица министърът на отбраната на САЩ официално обяви в Талин разполагането на най-големия до момента американски боен контингент у нас. Ако тази заявка стане факт, това ще повиши ли нивото на сигурност в България или напротив, ще генерира напрежение?

- Тази заявка със сигурност ще се реализира, защото вече бе потвърдена от премиера Бойко Борисов, оправдавайки се със срещата на високо ниво от миналата година. Дори Борисов си позволи да заяви, че няма нищо притеснително в това, че в България ще се провеждат такива мащабни военни учения. Това не било нищо повече от временно присъствие на натовски сили в България, което било по силата на договора от 2006 година за нашето присъединяване към военния пакт. Ако изявлението на Борисов издава неразбиране или съзнателно загърбване на проблема, то изявлението на външния министър Даниел Митов, който приветства пристигането на американските танкове, а също така и изявлението на видни десни политици като Александър Йорданов, който пък се моли за масивна бойна техника и то американска да присъства у нас, говори, че дясното пространство, управляващите, в лицето на ГЕРБ, и подкрепящата ги коалиция — РБ и ПФ, както и част от АБВ, са завладени от една русофобия, в дъното на която стои тяхната гузна политическа съвест. Това, което става с разполагането на американски военни сили в България наистина е следствие от членството ни в НАТО. В крайна сметка обаче срещата на високо равнище в Уелс миналата година в нито един момент не прецизира обстоятелствата, при които ще се разполага тази бойна техника не само в България, но и в трите Прибалтийски републики, Полша и Румъния, а обстоятелствата от миналата година до сега са коренно различни. Днес ние сме свидетели на едно високо напрежение в отношенията между САЩ и Русия. Много тежка военна и политическа обстановка в Украйна, където се очакват нови военни сблъсъци, засилване на напрежението в районите на ИДИЛ, където западната коалиция показва непрестанно своята безпомощност да се противопостави на настъплението на тези радикални ислямистки групировки. Дали Западът е неспособен или не желае да се справи с тези групировки, които той създаде със своите неадекватни и целенасочени действия — Арабските пролети в Либия, Египет, Тунис и като кулминация в Сирия? Когато говорим за разполагане на американска бойна техника в България трябва да си зададем експертния въпрос срещу кого трябва да

бъде насочена тя — срещу реалната заплаха от ИДИЛ или срещу един конфликт в Украйна, генериран изцяло от Запада.

- Какви са причините да не може да се намери толкова време мирно решение на конфликта там, особено след като руският и украинският народ дълго време са съжителствали в мир и разбирателство?

- Това, което става в Украйна, това, което става в отношенията между САЩ и Русия и това, което става с разполагането на американска бойна техника в гореизб-роените държави е следствие от погрешната западна политика и причината изобщо не трябва да се търси в руската страна, защото тя е в правото си да реагира на експанзията на НАТО в последните 25 години. Експанзия, която бавно, но сигурно се приближава до руските граници. Отговорът на Русия от международноправна гледна точка се нарича анексия. Но от геополитическа гледна точка, национална гледна точка, това беше неизбежно. Първо, ако Русия не бе присъединила Крим към своята територия, Черно море щеше да стане американско море и Русия почти нямаше да има достъп до него. Второ, това, което се случи в Крим, възпроизвежда феномена Косово, а след този прецедент от международноправна гледна точка „дверите на ада“ са отворени, образно казано. Но преди Косово ние бяхме свидетели и на други случаи на погазване на международното право, които за съжаление са недопустими, но се случиха. През 2003 година британско-американската коалиция нападна Ирак без валидна резолюция на Съвета за сигурност на ООН. Казвам валидна, тъй като Съвета за сигурност не е гласувал резолюция, която недвусмислено да позволява на САЩ и Великобритания да извършват агресия и военни действия срещу една независима държава. След тази агресия срещу Ирак, подкрепена от коалицията на желаещите, в която беше и България, международното право бе поставено под въпрос и още тогава американски и британски специалисти обявиха, че това е неговия край след края на Студената война. Но се оказа, че има още подобни погазвания в следствие, когато френско-британската коалиция атакува отново легитимния режим на Муамар Кадафи в Либия, в следствие на което в Близкия Изток настъпиха процеси, довели до разпадането на цветущи до момента държави и възраждането на редица ислямистки движения с откритата финансова помощ на Саудитска Арабия, Турция и на първо място разбира се САЩ и Великобритания. Говорейки по всички тези въпроси, всеки нормален човек, който разбира елементарно от външна политика, си дава сметка, че не Русия, а Западът, воден от САЩ, възбужда конфликтите, след което сам ги решава. В конкретния случай обаче Русия е в правото си да реагира и решението за разполагането на нови 40 ракети за защита на нейните граници е неизбежен ответен акт на самоотбрана.

- А какво целят с тези си действия САЩ?

- Те не се стремят към война с Русия по много причини, най-важната от които е, че те си дават сметка, че нямат потенциал да победят Руската федерация, а дори да го постигнат цената ще бъде такава, че САЩ ще понесат огромни загуби, както и целият западен свят. САЩ целят да сменят руското ръководство. Те желаят да

пос-тавят Русия на колене и да я превърнат в една от сателитните държави на новия световен ред. С тази цел започна атаката срещу руската рубла. С тази цел бяха свалени цените на нефта на световните пазари — една тенденция, която сериозно разклати руската икономика. Но руско-китайският отговор също не закъсня. Това споразумение, което беше сключено между Руската централна банка и Китайската банка за извършване на финансовите операции във валутите на двете държави — рублата и юана е много сериозно съпротивление срещу доминацията на американския долар, а споразуменията в този дух между държавите от БРИКС ще поставят в близко бъдеще под въпрос не само доминацията на американския долар, но и водещата роля на западната икономическа система. В крайна сметка в света трябва да има баланс на геополитическите, икономическите и финансовите интереси. Доминацията на долара е изкуствена, но нека не забравяме, че когато говорим за нея една от главните причини зад кулисите за агресията и срещу Ирак, и срещу Либия бе намерението на Саддам Хюсеин и Муамар Кадафи да започнат разплащания за своите петролни доставки не в долари, а в евро.

- В такъв случай къде е интересът на Европа. Трябва ли тя, както е сега, да бъде пришита към всички позиции а САЩ?

- Икономическото сърце на Европа е Германия, а тя, след края на Втората световна война, а дори и след края на Студената война, все още има комплекс за малоценност заради извършеното от нацистка Германия. Нека не забравяме, че голям процент от германския златен резерв се намира на територията на САЩ. Германският политически елит все още не се е освободил от този комплекс за малоценност. Между другото, този комплекс за малоценност и подчиненост е характерен и за Япония. Като посланик в чужбина съм водил подобни разговори с дипломати от Германия и Япония, които попитах поради каква причина такива велики икономически сили като техните страни се подчиняват на доминацията на САЩ. Доста дипломатично ми бе казано, че последиците от Втората световна война са все още незаличими не само в съзнанието на двата народа, но и в дипломатическите отношения. Този феномен не бива да се заобикаля, защото последиците от Втората световна война са налице и днес. Когато говорим за нея не бива да забравяме как мина честването на 9-ти май тази година, когато Западът бойкотира честванията в Москва и много западни анализатори и политици осъдиха това поведение на своите елити, защото ако не беше решаващата роля на СССР за разгрома на хитлеристка Германия, днес политическият ред в Европа щеше да бъде коренно различен. Наскоро излезе едно американско проучване, което сочи, че на всеки убит американски войник след десанта в Европа се падат осемдесет загинали съветски войници. Разликата е 1 към 80, което само по себе си говори за приноса на СССР за победата над тази чума на 20 век. Затова мисля, че днес се прави опит за пренареждане на световния ред след края на Втората световна война и за един вторичен разпад на Съветския съюз, тъй като това което се случи през 1991 година след първичния разпад на СССР очевидно не задоволява западните стратегии и те възнамеряват да нанесат вторичен удар на Руската федерация. По тази причина се подпалиха огнищата в Грузия, в Украйна,

в Чечения и най-вече в Близкия Изток. И нека да не забравяме, че в международен план, ако не беше намесата на руския президент Владимир Путин, днес Сирия щеше да бъде владение на Ислямска държава. След неговата намеса в сирийския конфликт се стигна до разоръжаването и освобождаването на Сирия от химическите оръжия, като по този начин бе предотвратено нахлуването на американските войски. Ако Путин не се беше намесил, днес Ислямска държава щеше да има столица Дамаск.

- Като говорим за пренаписването на историята, редица десни апологети от сутрин до вечер говорят, че всъщност СССР е окупирали България и цяла Източна Европа. Едва ли не съветските войски не са освободител от нацисткия гнет, а окупатор. Как стоят нещата погледнато от юридическа гледна точка?

- Юридически погледнато, през Втората световна война България е участник на страната на нацистка Германия по силата на Виенския пакт, подписан от министър-председателя Богдан Филов. Съветската армия влиза на територията на Царство България, тъй като ние сме съюзници на нацистите. Второ, от чисто юридическа гледна точка съветската армия влиза след споразумението между тримата големи — Чърчил, Сталин и Рузвелт първо в Техерен, а после и в Ялта. По този начин изобщо не може да се оспорва легитимността на съветското военно присъствие в България. Друг е въпросът, че България точно в този момент обявява война на хитлеристка Германия, но трябва да се отчита и факта, че преди това страната ни беше обявила война на САЩ и Великобритания и едно от главните обвинения по време на Народния съд срещу министрите, народните представители и регентите бе обявяването именно на тази символична война. Добавим ли участието на окупационния ни корпус в бивша Югославия и Гърция, България се превръща в пълноценен участник във войната на страната на Германия, Италия и имперска Япония. Интересно е, че десните сили в българския парламент на 9 май тази година застанаха именно на страната на хитлеристка Германия и го обявиха от парламентарната трибуна. Когато се разглеждаха проектите за декларация на ГЕРБ, БСП, „Атака“ и моята, така нареченото дясно мнозинство отхвърли предложението за признаването на приноса на съпротивата в България за края на Втората световна война. Отхвърлено бе и моето предложение за признаването на приноса на българските военни по време на първата и втората фаза на Отечествената война и по конкретно моето предложение да се приеме наименованието Отечествена война. Също така по един много срамен начин депутатите от ГЕРБ и РБ отправиха обидни квалификации към участниците в антифашистката съпротива в България. Ако подобна лексика се използва от депутати по отношение на участниците в антифашистката съпротива във Франция, Италия, да не говорим за Чехия или Словакия, реакцията на обществеността и политическия елит ще бъде еднозначна — отстраняване от политическия живот на подобни хора. Не случайно тогава аз се обърнах към дясната част на парламентарната зала, обвинявайки ги в пронацистки настроения и ги попитах дали по тяхната логика героят на Белгия Тодор Ангелов — бащата на Свобода Бъчварова, също е мандраджия и шумкарин,

както те наричат българските партизани, защото той е един от ръководителите на антифашистката съпротива в Белгия, разстрелян от фашистите. По тяхната логика той също е такъв, но те никога не биха си позволили на територията на Белгия да отправят подобни квалификации към този герой, чийто паметник се намира в Брюксел. С две думи, дясната коалиция, управляваща в момента в България, трудно може да скрие своите симпатии към режима на цар Борис III, който със своята политика доведе България до Трета национална катастрофа. Да не забравяме кои са първите две, случили се под скиптъра на фамилията Сакскобургготски. Първата национална катастрофа е 1913 година, след края на Междусъюзническата война. Втората е края на Първата световна война и Ньойския договор, след който България отново е победена страна, а третата е случилото се 1941 година с участието на България в хитлеристката коалиция. На този фон защитата на подобна политика от управляващите в България е откровена пропаганда на нацизма.

- Това, че американският министър на отбраната обявява разполагането на американски войски и тежко въоръжение у нас без да се допита до нашето правителство, ако вярваме на думите на министър Ненчев, може ли да бъде тълкувано като заплаха за суверенитета на страната ни?

- Изявлението на Аштън Картър показва, че САЩ и натовските ни съюзници ни третираат като васална държава, а не като равноправен партньор, а реакцията на Ненчев за сетен път го показва като неадекватна личност в МС на Бойко Борисов. Не случайно депутатът от ГЕРБ — г-н Радев направи изявление в кулоарите на пар-ламентата, че очевидно има несъгласувани действия в политическото ръководство на Министерството на отбраната. За мен министър Ненчев отдавна трябваше да си е подал оставката или да бъде уволнен от премиера. Нека не забравяме поведението му по въпроса за ремонт на нашите изстребители МиГ-29, когато той едностранно обяви прекратяване на преговорите с Русия, след което пренасочи тези възможни ремонти към Полша, а малко по-късно преговорите пропаднаха. Пред дни пък Бойко Борисов му нанесе звучен шамар, заявявайки, че тези преговори може да бъдат стартирани отначало. Ненчев също така се провали и с т.н. сезиране на прокуратурата за ужким предлагания му подкуп. И до ден днешен не е ясно истина ли е това, или измислена от него операция за прикриване на нещо друго. Този министър моментално трябва да напусне правителството и заради програмата „2020“, която по същество посочи Русия като наш стратегически противник и ангажира България с нов военен бюджет, който е непосилен за нашите възможности. Само тези факти, които изброих категорично посочват Николай Ненчев като най-неуспешния военен министър на България след 1989 година.

- Вие влязохте в спор с него и по темата за досиетата на „Военно информация“. Какви са ви наблюденията върху работата на новия шеф на службата Йордан Бакалов и удачен избор ли е той?

- Първо, аз предложих проектозакон за закриване на Комисията по досиетата и само преди две седмици имаше разглеждане на моето предложение във Вътрешната комисия, председателствана от ген. Атанас Атанасов. ГЕРБ, реформаторите и ДПС отхвърлиха предложението, докато БСП и Красимир Каракачанов от ВМРО го подкрепиха. АБВ се въздържа, а от БДЦ подкрепиха ГЕРБ и РБ. Интересното беше, че след като изнесох документи за престъпления в Комисията по досиетата, за които е сезирана и градската прокуратура и тече разследване съвместно с офицери от ДАНС, които вече разговаряха с мен, и след като изнесох документи, които никога не трябва да се публикуват, защото засягат българо-турските, югославско-турските, сръбско-македонските отношения и представляват държавна тайна дори 50 години след тяхното публикуване, показах и пред журналисти документи от Комисията по досиетата, на които са зачертани имената на наши сътрудници така че от долу прозират и се виждат. Това е престъпление и по Наказателния кодекс, и по Закона за комисията по досиетата. Въпреки това представителят на ДПС — г-н Карадайъ заяви, че всичко изнесено от мен не представлява държавна тайна и трябва да бъде известно на българската общественост. Аз му отговорих, че естествено г-н Карадайъ смята, че всичко, отнасящо се до интересите на Турция, трябва да бъде публично, тъй като изнесената информация показва, че работата на нашето разузнаване на територията на бивша Югославия е насочено срещу имперската политика на Турция. Първата новина от тази комисия е, че ДПС отново оказва решаваща подкрепа на ГЕРБ при приемане или отхвърляне на дадени законопроекта. Втората е, че ДПС показва, че е турска партия. Що се отнася до служба „Военно разузнаване“, аз имах едно изказване в пленарна зала, в което се обърнах директно към тогава кандидата за шеф на „Военно разузнаване“ Йордан Бакалов и го попитах дали наистина ще пристъпи към уволнението на всички офицери, които са назначени броещи седмици преди 10 ноември 1989 година и попадат под ударите на неговата лустрационна брадва. Той не ми отговори, но минавайки покрай него се обърнах и му казах, че ако той направи тази сеч, това ще бъде срам за военното разузнаване, защото става дума за офицери, които много добре познавам и съм работил с тях. Казах му, че от подобни действия ще загуби само военното разузнаване и България, а той ми отговори рязко, че моето изказване било пълно с лъжи и манипулации и неговата дейност щяла да бъде подчинена изцяло на закона. Както разбираме обаче във „Военна информация“ тази кадрова сеч вече е започнала, при това от човек с металургично образование, който няма никакви допирни точки с разузнаването. Той не отговаря дори на законното изискване, което трябва да влезе в закона за десет години необходим стаж в тази област. Според депутати от БСП Бакалов не отговаря и на друго основно изискване — отлично владение на английски език. Не на последно място Бакалов е чисто политическо назначение, за което спор няма, защото дори представители на партия ГЕРБ тихомълком признават, че той не е най-добрата кандидатура, която да задоволи очакванията на експертите.